

muner — ja, jeg tror virkelig, Enhver maa erkjende, at det er Dplysninger, som ikke saaledes kunne fremkomme som Incidentspunkter under Behandlingen af et Lovforslag. Det er Dplysninger, som maa foreligge paa Forhaand, som maa udgjøre det Grundlag, som er givet, uden man overhovedet strider til Behandling af dette Forslag.

Selv bortset fra, at det altsaa er for sent at forlange Dplysningerne, naar første Behandling af Lovforslaget har fundet Sted, er der jo ogsaa en anden Hensdsjærning, fra hvilken man ikke kan bortse. Selv om vi vilde anmode den høitærede Minister om at skaffe disse Dplysninger tilveie, vilde det jo være rimeligt, at den høitærede Minister svarer: Nei, det Forslags Fremme kan jeg ikke gaa med til. Og hvorfor? Vi kunne jo ikke paa nogen Maade bortse fra, hvorledes man i det andet Thing har stillet sig i Henseende til Behandlingen af de fra Regjeringen udgaaede Forslag overhovedet. Jeg har Listen over den store Række, som er forelagt i det andet Thing, og naar man saa ser, hvor mange af dem der ere blevne endelig fremmede, vil man se, at det er kun ganske enkelte, saa, smaa og saa at sige ubetydelige Lovforslag, som ere blevne Gjenstand for endelig Fremme, medens de andre derimod ligge ubehandlede i Udvalg. Naar man nu saaledes behandler de fra Regjeringen udgaaede Forslag, at det Arbejde, som er anvendt paa dem, kan siges at være spildt i Dieblisset, forsaavidt som de foreliggende Forslag ikke bleve vedtagne, og man saa kommer til Gjengjæld med private Forslag, saa siger man til Regjeringen: Vær saa artig, stil dem nu til Disposition og indtag den Stilling, jeg før anhydede, stil dem til Disposition for Thinget, til Disposition for det private Initiativ, samtidig med at Regjeringens Initiativ saaledes lades fuldstændig upaaagtet og tilside sættes. Det forekommer mig, at det vilde være et Forlangende, som ikke kan eller bør stilles til Ministrene; i Særdeleshed da man jo paa ingen Maade kan bortse fra, at dette Forhold tillige har en konstitutionel Side, som man vel maa være opmærksom paa. Naar saaledes Regjeringens Lovforslag tilside sættes og ikke fremmes, og som Supplement dertil det private Initiativ udvikles, saaledes, at derigjennem det naturlige og korrekte Forhold mellem begge Thing er udsat for at forrykkes, er det et Resultat, hvortil man fornuftigvis ikke kan træde, at nogen Minister skal hde sin Medvirkning, og man kan derfor ikke Andet end billige den Maade, paa hvilken Regjeringen under de givne Omstændigheder med særligt Hensyn til den af Folkethinget fulgte Frem-

gangsmaade er optraadt, idet det ikke har været villigt til at hde sin Medvirkning til det foreliggende Lovforslag. Men naar Forholdene stille sig saaledes, naar det maa erkjendes, at her er Tale om et Forslag, som ganske savner Forudsætningerne for at kunne behandles med Nytte, forsaavidt som de fornødne Dplysninger, som vedrøre Kardinalpunkter i Forslaget savnes, naar man altsaa maa erkjende, at det hverken set fra et naturligt og rigtigt Forhold mellem Regjeringens og Repræsentationens Deltagelse i Lovgivningsvirksomheden og Ministeriets Forhold til de enkelte Thing eller fra et konstitutionelt Synspunkt kan forlanges, at Regjeringen skal hde sin Medvirkning til Fremme af dette Forslag, forekommer det mig, at Forudsætningen for dette Forslags videre Fremme i Birkeligheden fuldstændig mangler, og at det derfor vil være rigtig, at vi med Udtalelse af vor Redebonhed til at medvirke til denne Reform, som vi tillægge saa stor Betydning, standse dette Lovforslags videre Behandling gennem Vedtagelse af en motiveret Dagsorden, som jeg skal tillade mig at foreslaa, saalydende:

„Da det maa anses for nødvendigt, at et Lovforslag om en gjenemgribende Forandring af den kommunale Betsatning, før det med Nytte kan behandles, maa være omhyggelig forberedt ved omfattende og nøiagtige Dplysninger om de i de forskjellige Kommuner bestaaende høist forskjellige Skatteforhold, hvilket kun Regjeringen er istand til at fremstaafe, da saadanne Dplysninger her ikke ere tilstede, ligeom heller ingen kommunale Autoriteter ere horte, og da det maa billiges, at Regjeringen under de givne Omstændigheder, med særligt Hensyn til den af Folkethinget fulgte Fremgangsmaade, ikke har været villig til at hde sin Medvirkning ved det foreliggende Lovforslags Behandling, gaar Landstthinget med fuld Erkjendelse af, at den kommunale Betsatning i flere Retninger særlig i interkommunal Henseende trænger til Reform og i den Forventning, at Regjeringen vil gjøre de fornødne Skridt til at forberede og fremme denne, over til den næste Sag paa Dagsordenen.“

Det er denne Dagsorden, jeg skal tillade mig at anbefale det høie Thing til Vedtagelse.

Formanden: Der er saaledes stillet Forslag om Sagens Afgjørelse ved en motiveret Dagsorden, og jeg har modtaget den formu-